

fru Eva Møller sagde tidligere, at vi ikke får nogen konvertering uden økonomisk incitament eller økonomisk bistand til elvarmekunderne. Den kan fremskaffes gennem rabatter fra varmeværker og naturgasselskaber – og jeg er overbevist om, at det vil de være med til – men derudover vil der være investeringer i selve boligen, når man skal have omlagt til centralvarme, og da mange familier sidder sådan i det økonomisk, at de ikke uden videre kan klare den opgave selv, bliver det nødvendigt, som fru Eva Møller sagde, med et økonomisk incitament.

Op her er så valget, om det skal klares via energisektoren, eller det skal være skatteyderne, der betaler. Jeg forstod, at det var hr. Peter Hansen-Nords opfattelse, at det uden videre skulle være skatteyderne. Så skal vi jo finde beløbet et andet sted; så skal der skræres ned og spares, og som enhver ved, er det ikke nogen nem opgave. Jeg erindrer heller ikke, at det indgik i Venstres og De Konservatives ønsker til finansloven, at der skulle sættes penge af til det her, som jo løber op i adskillige hundrede millioner kroner.

Er det ikke meningsløst at sige, at folk skal betale penge for at miste omsætning, som hr. Hansen-Nord sagde? Det synes jeg han har ret i, men det er jo det, hele begrebet integreret ressourceplanlægning går ud på. Enhver energibesparelse, som elværkerne er forpligtet til at medvirke til og overveje, er jo ensbetydende med, at de mister omsætning. Det er jo den dobbelte rolle, elværkerne har ved både at levere strøm og være en vigtig medspiller, når det drejer sig om at spare på energien.

Vi er endnu ikke færdige med drøftelserne med elværkerne om dette spørgsmål, men jeg skal nok vende tilbage til Folketinget omkring det. Men man skal ikke tro, at pengene kommer ud af den blå luft. Det er kun i Sømandsforbundet, der er folk, som møder andre mennesker med papkasser med penge i. Det gør vi altså ikke her i Folketinget eller i regeringen; vi må tage dem enten det ene sted eller det andet sted.

Opgaven med elvarmekonvertering er helt afgørende, hvis vi skal opfylde målet i »Energi 2000«.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Til fru Eva Møller vil jeg gerne sige lidt om vindmøllerne, for jeg synes ikke, at de udtalelser, fru Eva Møller kom med, skal stå uimodsagt.

For det første har Danmark nogle af verdens bedste – for ikke at sige verdens bedste – vindmøller. Vi har en vindmølleindustri, som beskæftiger 5.000 mand, vi har en stor eksport, og der bliver lavet nogle gode og effektive, støjsvage møller. Omkring støjforholdene er der så skrappe krav til vindmøllerne, at man faktisk ikke kommer ud for støjmæssige problemer med nye møller. Der, hvor man har haft problemer, er med gamle møller, der er opstillet, før de nye og skærpede støjkrav blev stillet; så det er et planlægnings spørgsmål.

Jeg mener, at der sagtens kan planlægges sådan, at vi kan få placeret vindmøller her i Danmark, der kan dække 10 pct. af energibehovet. Vi har gode og store, effektive møller, og kommunerne er i gang med planlægning på dette felt og skal være færdige med det inden sommer. Jeg tror, vi kan få anbragt nogle klynger, nogle parker, rundt omkring, uden at det vil skade landskabet det mindste. Tænk, vi skal kun have gennemsnitlig 3-4 møller pr. kommune for at opfylde kravet om vindkraft. Der er selvfølgelig nogle kommuner, hvor man ikke kan have dem, men der er andre, hvor der udmærket kan placeres en god klynge eller en god vindmøllepark.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det er hr. Duetoft, der kalder mig herop. Det er da rart at høre, at CD er glade for SF. Det plejer vi ikke at høre; vi hører jo oftest, at CD skal holde SF ude, at det er dét, det hele går ud på, så det var da nye toner, det var en venlighed.

Men det, hr. Duetoft her siger, om, at vi nærmest vil komme tilbage til stenalderen, hvis vi ikke går ind for atomkraft og kul, er jo de samme argumenter, som vi hørte, dengang vi havde den store, folkelige debat om atomkraft. Da fik vi at vide, at det ville blive ganske forfærdeligt, og vi ville miste alle goderne, og det ville blive den rene elendighed. Men det skete faktisk ikke, og Danmark er kommet ind i en utrolig god udvikling ved at bruge vedvarende energi. Vi mener også, at der her er et utroligt potentiale.

Vi vil gerne sige med hensyn til vindmøllerne, at de jo netop er det gode eksempel. Det har vist sig – hvad alle de negative ikke troede – at det virkede, og der er en utrolig god produktion, som kan sælges. Derfor er det forbavsende at høre fru Eva Møller sige, at det nærmest er lige meget med de grimme møller, og dem skal vi ikke satse på. Der er i hvert fald et erhvervs-